

Szczecin, 23.12.2019

Prof, dr hab. Iga Rudawska

Uniwersytet Szczeciński

Instytut Ekonomii i Finansów

OCENA

dorobku oraz osiągnięć naukowych, dydaktycznych, popularyzatorskich i współpracy międzynarodowej dr Adama Pawlicza w związku ze wszczęciem postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk ekonomicznych

1. Formalne i prawne podstawy oceny

Formalną podstawą sporządzenia oceny dorobku dr Adama Pawlicza jest decyzja Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 10 września 2019 r. powołująca moją osobę w skład komisji habilitacyjnej (w charakterze recenzenta) w przedmiotowym postępowaniu, wszczętym w dniu 24 kwietnia 2019 r. w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia.

Prawną wykładnię sporządzenia oceny stanowią następujące regulacje: (1) Ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 roku (Dz.U. z 2016 r., poz. 882 z późn. zm.), (2) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 01 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, (3) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorski, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Ocenę przeprowadzono na podstawie dokumentacji przekazanej przez jednostkę prowadzącą postępowanie habilitacyjne. Składają się na nią następujące dokumenty: (1) odpis dyplomu uzyskania stopnia doktora nauk ekonomicznych, (2) autoreferat na temat dorobku i osiągnięć w pracy naukowo-badawczej Habilitanta (w języku polskim i angielskim), (3) wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych,

współpracy naukowej i popularyzacji nauki, (4) monografia wskazana jako osiągnięcie naukowe.

Wniosek nie zawiera innych prac nie wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego (wyróżnionych w autoreferacie). Nie dołączono również oświadczeń współautorów prac wieloautorskich, co do których Kandydat deklaruje udział w określonej części. Poza tym dokumentacja jest poprawnie opracowana, spełniając wymogi formalne związane z postępowaniem habilitacyjnym.

2. Sylwetka Habilitanta

Dr Adam Pawlicz jest absolwentem Uniwersytetu Szczecińskiego, kierunku zarządzanie i marketing. Od 2003 roku Habilitant jest związany zawodowo z Alma Mater, pracując w katedrach Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług, najpierw w Katedrze Efektywności Innowacji, następnie Katedrze Zarządzania Turystką i Katedrze Turystyki i Gospodarki Przestrzennej. Zainteresowania naukowe Pana Doktora koncentrują się na ekonomice turystyki, ze szczególnym uwzględnieniem hotelarstwa. Pierwsza praca awansowa powstała w 2007 roku (pt. *Promocja produktu turystycznego wybranych miast nadbałtyckich*, promotor prof. dr hab. A. Panasiuk), na podstawie której Kandydat uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia.

Dalszy rozwój naukowy Habilitanta związany jest z badaniami osadzonymi na rynku usług turystycznych, dotyczącymi: sfery regulacji tego rynku, szeroko pojętej problematyki funkcjonowania rynku usług hotelarskich, rozwoju nowych technologii komunikacyjnych w sektorze turystycznym oraz ekonomii współdzielenia. To ostatnie zagadnienie stało się obiektem szczególnej uwagi badawczej dr A. Pawlicza, któremu poświęcił monografię przedstawioną we wniosku awansowym jako znaczące osiągnięcie.

Odzwierciedleniem zainteresowań badawczych Autora, skupionych na ekonomice turystyki, jest także Jego aktywność projektowa, konferencyjna i ekspercka. Habilitant z konsekwencją kształtuje swoją ścieżkę kariery, łącząc w zasadzie wszelką swą aktywność zawodową z sektorem turystycznym. Dotyczy to zarówno aktywności w macierzystej uczelni, jak i współpracy środowiskowej (w kraju i za granicą). Efektem tej współpracy są liczne przedsięwzięcia naukowe podejmowane przez Habilitanta we współautorstwie, jak i wyjazdy stażowe i dydaktyczne (Uniwersytety na Litwie i na Łotwie).

Konsekwencją zainteresowań naukowo-badawczych dr A. Pawlicza jest Jego aktywność na polu dydaktyki, zarówno w Uniwersytecie Szczecińskim, jak i w ośrodkach współpracujących. Działalność dydaktyczna Kandydata dotyczy m.in. ekonomiki turystyki, ekonomiki hotelarstwa, funkcjonowania sektora turystycznego, funkcjonowania przedsiębiorstwa turystycznego i zarządzania w powyższych. Autor wykłada również w języku angielskim.

Za swą działalność naukowo-badawczą, dydaktyczną i organizacyjną Habilitant był wielokrotnie nagradzany przez Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego, a także przez Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Powyższa, syntetyczna prezentacja sylwetki Habilitanta daje obraz osoby konsekwentnie zgłębiającej tematykę ekonomicznych zagadnień turystyki i hotelarstwa, aktywnej na wielu polach akademickich, zaangażowanej w życie naukowe, dydaktyczne i organizacyjne uczelni.

3. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego przez Habilitanta

Jako osiągnięcie naukowe Habilitant wskazał monografię pt. *Ekonomia współdzielenia na rynku usług hotelarskich... Niedoskonałości, pośrednicy, regulacje*, Wyd. Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2019, ss. 226. Wniosek Kandydata procedowany jest w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie: ekonomia. Moja opinia koncentrować się będzie zatem na wskazaniu wkładu Autora do nauki w perspektywie powyżej wymienionych. Wprzód określenia wymaga problem badawczy, przedmiot badań i metody badawcze zastosowane w monografii.

Tytuł monografii sugeruje, iż obiektem uwagi badawczej Autora jest ekonomia współdzielenia (EW) odnoszona do rynku usług hotelarskich. Podtytuł z kolei podpowiada, iż Habilitant ma w zamiarze równorzędne potraktowanie trzech zagadnień z EW związanych, tj. niedoskonałości, pośredników i regulacji. Takie sformułowanie tytułu rozprawy ma charakter ogólny, raczej sygnałowy, niż precyzujący problem badawczy. Pomijając tę kwestię, doceniam wybór obszaru badawczego - EW jest bowiem relatywnie rzadko eksplorowanym polem, a publikacje pojawiające się w Polsce na ten temat mają raczej charakter wybiórczy i fragmentaryczny. Stąd samą próbę Autora kompleksowego podjęcia tematyki EW (w szczególności w odniesieniu do rynku usług hotelarskich) uważam za godną docenienia. W szczególności doceniam chęć systematyzacji pojęć związanych z rynkiem współdzielonym.

Niewątpliwie opiniowana monografia jest pierwszym tego typu dziełem na polskim rynku wydawniczym.

Jako główny problem badawczy Autor obrał niedoskonałości ekonomii współdzielenia na rynku usług hotelarskich (s. 11), co sugeruje uwypuklenie jednego z trzech pojęć zwartych w podtytule monografii. Rozumiem, że pozostałe dwa (pośrednicy, regulacje) mają w tym względzie charakter komplementarny, co zresztą wynika z natury zjawiska jakim są niedoskonałości. Z kolei główny cel badań, jak pisze dalej Habilitant (sądzę, że miał tu na myśli cel pracy badawczej jako całości, a nie tylko badań natury empirycznej) koncentruje się na budowie koncepcji ograniczania niedoskonałości EW na wybranym rynku przez działania podmiotów publicznych (s. 11). Tak nakreślony problem i cel badawczy są istotne z naukowego punktu widzenia. Nawiązują one do sygnalizowanych we wstępie przesłanek podjęcia tematu -choć Autor *explicite* nie wyodrębnia luki badawczej - i bardzo dobrze wpisują się we współczesne rozważania ekonomistów nad naturą rynków opartych na dostępie i korzystaniu.

Konsekwencją uwypuklenia kwestii niedoskonałości EW w sformułowaniu problemu i celu badawczego jest sekwencja rozdziałów monografii. To im Autor poświęca pierwszy rozdział pracy - nieco przyznając zaskakująco jeśli brać pod uwagę tytuł monografii (sugeruje on bowiem, iż punktem centralnym jest ekonomia współdzielenia, a niedoskonałości to jedno ale nie jedyne z rynkiem współdzielonym związane). Przyjmując optykę myślenia Autora rozumiem jednak taki układ strukturalny, podporządkowany problemowi badawczemu.

Celowi głównemu towarzyszy sześć celów szczegółowych o charakterze poznawczym (jedyną wątpliwość budzi cel nr 2, który, w mojej ocenie, jest środkiem do celu, a nie celem samym w sobie). Powyższe cele uzupełniają dwa cele metodyczne i jeden aplikacyjny. Biorąc pod uwagę awansowy charakter pracy ten ostatni ma mniejsze znaczenie, choć ważkie skąd inąd z perspektywy ekonomii stosowanej.

W pracy Autor podjął próbę weryfikacji dwóch hipotez badawczych, które w pierwszym przypadku zdefiniował w kategoriach stopniowalności {„poziom niedoskonałości [...] jest wyższy” - vide H1, s. 12), a w drugim - w kategorii braku występowania danej aktywności {„pośrednicy [...] nie ograniczają tych niedoskonałości” - vide H2, s. 12). Tu pojawia się problem weryfikowalności tak ujętych hipotez i metod obranych w tym celu. W obu przypadkach nieodzowna jest precyzyjna operacjonalizacja kategorii niedoskonałości,

szczególnie jeśli mowa jest o pomiarze poziomu. Z lektury pracy nie wynika jednak jakimi miarami posłużył się Autor. Na potrzeby pracy nie przeprowadził żadnego testowania statystycznego, właściwego dla ilościowych metod poznania naukowego. Takie sformułowanie hipotez (a nawet sam fakt ich określenia) jest tym bardziej zaskakujący, iż Autor, w procesie badawczym, posłużył się przede wszystkim badaniami jakościowymi. Jak wiadomo, metodyka badań jakościowych, eksploracyjnych, nie wymaga stawiania hipotez. Nawet jeśli przyjąć, iż Autor uzupełnił owe badania badaniami ankietowymi, to te ostatnie nie spełniają reżimu metodologicznego co do wielkości i reprezentatywności próby (N=30 w przypadku badań Autora). Pomijając powyższe uwagi doceniam wysiłek badawczy Autora w projektowanie i przeprowadzenie badań jakościowych na rynku usług hotelarskich.

Oceniając oryginalność zaproponowanego rozwiązania postawionego problemu badawczego warto spojrzeć nań poprzez pryzmat modelu nauki, który tradycyjnie zamyka się w triadzie: teoria-operacjonalizacja-observacja. Najsilniejszą stroną opiniowanego dzieła jest, w moim przekonaniu, pierwszy z wymienionych elementów. Cztery pierwsze rozdziały pracy zostały napisane poprawnie, w oparciu o aktualną, światową literaturę przedmiotu, w której Autor „porusza się” bardzo swobodnie.

Rozdział pierwszy ma charakter wprowadzający, eksponujący centralną kategorię pojęciową pracy, tj. niedoskonałości funkcjonowania rynku. Autor, w sposób syntetyczny, przedstawił najważniejsze formy niedoskonałości rynku, dokonał przeglądu niepublicznych metod ich redukcji i zaproponował ich klasyfikację (rys. 1.1, s. 28). W tym względzie mało fortunne wydaje się użycie skrótu myślowego (rys. 1.1), polegającego na prezentacji podmiotów rynkowych i ich aktywności zorientowanych na reedukację niedoskonałości jako - jak pisze Autor - „prywatnych metod”.

Rozdział drugi poświęcony został fenomenowi ekonomii współdzielenia. Nieco zaskakująco rozpoczyna się on od analizy bibliometrycznej publikacji poświęconych tej tematyce. Mniemam jednak, iż intencją Autora był przegląd dorobku w tym zakresie (cieszy, że Autor posłużył się przy tym mało rozpowszechnioną w polskim piśmiennictwie ekonomicznym metodą w postaci systematycznego przeglądu literatury, choć jej usytuowanie właśnie w tym miejscu pracy nie odpowiada klasycznemu podejściu do rozwiązywania problemów naukowych¹). Na docenienie zasługuje udana - moim zdaniem - próba

¹ Por. S. Nowak, *Metodologia badań społecznych*, PWN, Warszawa 1985.

zaproprowania własnej definicji EW (s. 54). Krytyczną uwagę formułuję natomiast pod adresem rys. 2.8, który Autor, na wyrost, nazywa modelem decyzyjnym, podczas gdy prezentuje on możliwe formy zaspokajania potrzeby konsumpcji.

Kolejne dwa rozdziały zostały poświęcone rozważaniom nad tradycyjnym i współdzielonym rynkiem usług hotelarskich (rozdział trzeci) oraz niedoskonałościom ekonomii współdzielenia i sposobom ich ograniczania (rozdział czwarty). Autor wykazał się przy tym bardzo dobrą znajomością literatury przedmiotu, dojrzałością w prowadzeniu dyskursu naukowego (choć w mojej opinii Autor powinien śmieiej artykułować własne sądy). Ta część pracy wzbogacona została aktualnymi danymi dotyczącymi platform EW, Autor sformułował także szereg własnych propozycji: od podziału instrumentów redukcji asymetrii informacji przez platformy EW, poprzez typologię strategii podmiotów publicznych w zakresie regulacji EW, po typologię narzędzi regulacji.

Rozdział piąty ma charakter metodyczny. Zdaję sobie sprawę z ograniczeń w badaniach nad relatywnie nowym obszarem, jakim jest EW. Tym bardziej należy docenić wysiłek Autora w projektowanie i przeprowadzenie pionierskich - w mojej ocenie - badań nad niedoskonałościami współdzielonego rynku usług hotelarskich. Pomijając niedociągnięcia natury metodologicznej (o czym była już mowa) i metodycznej (Autor zdaje się mieć problemy w rozróżnianiu metod pozyskiwania materiału empirycznego i metod analizy tego materiału; ponadto niekiedy nieprecyzyjnie posługuje się terminami jak narzędzia badawcze i metody badawcze) na uwagę zasługuje zakres podmiotowy i przedmiotowy badania. W mojej ocenie szczególnie wartościowa jest próba określenia stanu penetracji EW w obszarze rynku usług hotelarskich na podstawie danych AirDNA, GUS i STR. Doceniam także koncepcję badawczą Autora, skoncentrowaną na badaniach jakościowych.

Dwa kolejne rozdziały prezentują wyniki przeprowadzonych badań empirycznych (rozdział szósty) i autorską propozycję w odniesieniu do regulacji niedoskonałości rynku ekonomii współdzielenia (rozdział siódmy). Rozdział szósty jest ciekawy poznawczo, prezentuje pozyskany materiał pierwotny i wtórny w interesujący, rzetelny sposób. Według stanu mojej wiedzy, jest to pierwsze badanie traktujące o potencjale polskiego rynku usług turystycznych z uwzględnieniem EW. Szczególnie wartościowe jest, w mojej ocenie, porównanie wskaźników koncentracji rynku usług hotelarskich w układzie miast oraz prezentacja różnic między usługą na tradycyjnym i współdzielonym rynku usług hotelarskich w opinii przedstawicieli platform Airbnb i Couchsurfing oraz hotelarzy. Drobną uwagę nasuwa się pod adresem rys. 6.12, w którym mowa jest o zależności między poziomem relacji

społecznych gość -gospodarz a podobieństwem do tradycyjnej usługi hotelarskiej. W mojej ocenie użycie słowa „zależność” jest nadużyciem - Autor nie zastosował żadnych metod, które umożliwiłyby Mu pomiar tytułowej relacji.

W rozdziale ostatnim Autor zawarł charakterystykę niedoskonałości ekonomii współdzielenia na analizowanym rynku oraz regulacji tego rynku w oparciu o badania jakościowe. Jest to wartościowy materiał. Rozdział ten wieńczy - jak pisze Autor - koncepcja regulacji EW na rynku usług hotelarskich w Polsce. W mojej ocenie nie jest to jednak koncepcja, lecz raczej propozycja systemu regulacyjnego w postaci internalizacji efektów zewnętrznych na poziomie poszczególnych budynków włączonych do EW. Wątpliwości może także budzić uogólnianie, uzyskanych na podstawie małej próby, wyników. Niemniej jednak podkreślam silnie aplikacyjny charakter prezentowanej propozycji i tym samym wpisanie się Habilitanta w aktualną dyskusję samorządowców na temat zewnętrznych form regulacji najmu krótkookresowego.

W zakończeniu pracy brak jest „rozliczenia się” Autora z przyjętych celów i hipotez badawczych, choć te ostatnie - w mojej opinii - są zbędne, biorąc pod uwagę optykę prowadzonych badań. Pod względem formalnym monografię cechuje poprawny język, odpowiadający standardom pisanie prac naukowych.

Podsumowując tę część recenzji pragnę docenić zdolność Autora do twórczego rozwiązywania nowych problemów naukowych, jak i Jego dociekliwość badawczą. Walory poznawcze i aplikacyjne pracy przeważają nad zidentyfikowanymi jej niedociągnięciami. W mojej ocenie wykład monografii w rozwój dyscypliny przejawia się w: systematyzacji pojęć związanych z ekonomią współdzielenia, twórczym zaadoptowaniu wybranych teorii ekonomicznych do EW na rynku usług hotelarskich, zidentyfikowaniu stanu rozwoju EW i jej niedoskonałości na polskim rynku usług hotelarskich oraz wskazaniu kierunków rozwoju EW na badanym rynku. Pewną wartość metodyczną stanowią także propozycje Autora w odniesieniu do metod oceny koncentracji rynku platform EW i metod szacowania penetracji EW na rynku usług hotelarskich. Do słabszych stron zaliczam z kolei: przytaczanie oczywistych treści, znanych dobrze i obecnych w literaturze od lat (jak definicje rynku, turystyki czy turysty) oraz brak precyzji w posługiwaniu się niektórymi terminami (jak narzędzia czy metody).

4. Ocena istotnej aktywności naukowej

Poza dziełem wskazanym jako główne osiągnięcie naukowe, w pozostałym dorobku Habilitanta obecne są prace zarówno teoretyczne i empiryczne dotyczące: (1) regulacji rynku turystycznego, 2) zagadnień rynku usług hotelarskich, 3) nowych technologii w sektorze turystycznym, 4) relacji między ekonomią współdzielenia a marketingiem terytorialnym.

Ilościowe zestawienie dorobku naukowego dr Adama Pawlicza wg kryteriów ustawowych prezentuje tabela nr 1.

Tabela 1. Synteza oceny osiągnięć naukowo-badawczych Kandydata po uzyskaniu stopnia doktora

Lp.	Kryteria oceny z Rozporządzenia <i>MNiSZWz</i> dnia 01.09.2011 (Dz. Ust. 196, poz. 1165)	Ocena realizacji
A	W obszarze nauk społecznych - autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (<i>JCR</i>) lub na liście European Reference Index for the Humanities (<i>ERIH</i>)	Pozytywna (1 z Impact Factor + 5 na WoS)
B	W zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta:	
1	autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o których mowa w § 3, dla danego obszaru wiedzy	Pozytywna (3 monografie, 11 artykułów lub conference proceedings spoza JCR)
2	autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych	Pozytywna (22 rozdziały w monografiach, 3 prace w czasopismach krajowych, 33 prace w zeszytach naukowych; 15 raportów z prac badawczych)
3	sumaryczny <i>impact factor</i> publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (<i>JCR</i>), zgodnie z rokiem opublikowania	Pozytywna (2,874)
4	liczba cytowań publikacji według bazy: Web of Science (<i>WoS</i>)	Pozytywna (6)
5	indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (<i>WoS</i>)	Pozytywna (1)
6	kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach	Pozytywna (3 razy jako wykonawca NCN, MNiSW)

7	międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową lub artystyczną	Pozytywna (4)
8	wyłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych	Pozytywna (9 wystąpień zagranicznych i 32 krajowe)

Źródło: opracowanie własne na podstawie nadesłanej dokumentacji.

Powyżej prezentowane zestawienie pokazuje, iż Habilitant znacznie poszerzył swój dorobek publikacyjny i projektowy po uzyskaniu stopnia doktora. Dr A. Pawlicz ma na swym koncie jedną, współautorską publikację z IF oraz pięć publikacji indeksowanych w bazie Web of Science. Jest także autorem (w dwóch przypadkach) i współautorem (w jednym przypadku) trzech monografii wydanych w wydawnictwach o zasięgu ogólnopolskim (PWN, Wolters Kluwer, Difin). Habilitant brał udział w licznych inicjatywach dotyczących prac zbiorowych, głównie na rodzinnym rynku. Ważne miejsce w dorobku znajdują artykuły i referaty publikowane w języku angielskim. Autor publikuje prace w periodykach tematycznie powiązanych z ekonomiką turystyki, jak „Turystyka Kulturowa”, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego Ekonomiczne Problemy Turystyki” oraz w czasopismach poświęconych usługom (jak „Service Management”). Wśród wydawców w/w prac dominuje rodzima uczelnia (Uniwersytet Szczeciński).

Biorąc pod uwagę kryterium ilościowe - dorobek ten jest obszerny. Wg kryterium jakościowego - dorobek ten pokazuje konsekwencję Habilitanta w podejmowaniu tematyki z zakresu szeroko pojętej ekonomiki turystyki, choć po kandydacie do stopnia doktora habilitowanego można by spodziewać się większego umiędzynarodowienia dorobku. Niektóre prace Kandydata obecne są na Web of Science i w bazie Scopus, ale Indeks Hirscha jest niewielki (w obu bazach rzędu 1).

Dr A. Pawlicz ma pewien dorobek projektowy: trzy razy uczestniczył jako wykonawca w projektach finansowanych ze źródeł zewnętrznych (NCN, MNiSW). Tematyka realizowanych projektów jest zbieżna z zainteresowaniami naukowymi Habilitanta. Podobnie jest w przypadku realizowanych tematów badań statutowych. Habilitant jest aktywny na polu konferencyjnym. W sumie ma na swym koncie 41 wystąpień, w tym 9 na konferencjach międzynarodowych, m. in. na Litwie, Ukrainie, w Chorwacji, Czechach, czy w Turcji. Również tutaj widać konsekwencję w doborze tematów konferencji, z których wszystkie dotyczą zagadnień turystyki i hotelarstwa. Aktywność naukowo-badawcza dr A. Pawlicza była czterokrotnie doceniana przez Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego.

Moja ocena pozostałego dorobku Kandydata, poza głównym osiągnięciem naukowym, jest pozytywna. Pod względem ilościowym jest to dorobek obszerny, pod względem jakościowym plasuje się on w stanach średnich.

5. Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i współpracy międzynarodowej Kandydata

Ilościową syntezę dokonań Habilitanta w tytułowych obszarach prezentuje tabela nr 2.

Tabela 2. Synteza oceny osiągnięć dydaktycznych, popularyzatorskich i współpracy międzynarodowej Kandydata po uzyskaniu stopnia doktora

Lp.	Kryteria oceny z Rozporządzenia MNiSZW z dnia 01.09.2011 (Dz. Ust. 196, poz. 1165)	Ocena realizacji
C	W zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej	
1	uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych	Pozytywna (1 wyjazd STA w ramach Erasmus +)
2	udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji	Pozytywna (3 konferencje poza wymienionym w tab. 1; udział w 12 komitetach organizacyjnych)
3	otrzymane nagrody i wyróżnienia	Pozytywna (5)
4	udział w konsorcjach i sieciach badawczych	Pozytywna (1)
5	kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami	Pozytywna (2)
6	udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism	Pozytywna (2)
7	członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych	Pozytywna (1)
8	osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki	Pozytywna (4)
9	opieka naukowa nad studentami	Pozytywna (promotor 35 prac)

10	opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego z podaniem tytułów rozpraw doktorskich	Pozytywna (1)
11	staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich	Pozytywna (2)
12	wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorstw	Pozytywna (5)
13	udział w zespołach eksperckich i konkursowych	Pozytywna (1)
14	recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych	Pozytywna (recenzje na rzecz czasopism)

Źródło: opracowanie własne na podstawie nadesłanej dokumentacji.

Powyższe ilościowe zestawienie dowodzi istotnemu powiększeniu omawianego dorobku Kandydata po uzyskaniu stopnia doktora. Jakościowa analiza tych dokonań pozwala na wyciągnięcie wniosku, iż dr A. Pawlicz jest osobą pracowitą, aktywną na wielu polach, w tym dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzacji nauki. Habilitant angażuje się także we współpracę międzynarodową, biorąc udział w programie wymiany akademickiej Erasmus +, współorganizując konferencje i spotkania naukowe, działając w sieci badawczej Masters International Research and Development Center. Jego aktywność widoczna jest także w obszarze współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym (poprzez organizację warsztatów dla uczniów, udział w debacie redakcyjnej „Świata Biznesu”, ekspertyzy na rzecz spółek, fundacji i Urzędu Marszałkowskiego).

Działalność dydaktyczna Kandydata jest zbieżna z Jego zainteresowaniami naukowymi. Habilitant prowadzi zajęcia na wszystkich formach studiów, zarówno w języku polskim, jak i angielskim. Na uwagę zasługuje prowadzenie zajęć poza macierzystą uczelnią, na Uniwersytetach na Litwie i na Łotwie. Dr A. Pawlicz ma także pewne osiągnięcia na polu opieki nad doktorantami (w funkcji promotora pomocniczego) oraz studentami I i II stopnia (w charakterze promotora prac dyplomowych, w tym poza Uniwersytetem Szczecińskim). Wyrazem aktywności na polu dydaktyki jest przygotowanie podręczników akademickich, w tym wydanych w kooperacji z pracownikami z innych uczelni, w wydawnictwach o zasięgu krajowym (PWN).

Na uwagę zasługuje docenienie Habilitanta za działalność dydaktyczną i organizacyjną, zarówno przez Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, jak i przez Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego.

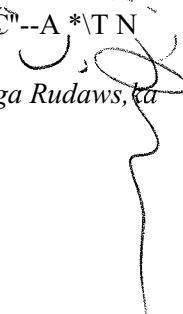
Kandydat wykazuje istotną aktywność na niwie popularyzacji nauki i jej transferu do praktyki. Dowodzą temu: Jego udział i organizacja licznych konferencji, członkostwo w krajowych towarzystwach naukowych (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne), recenzje dla periodyków, wykonane w języku polskim i angielskim, współprowadzenie bloga „Turystyka w mieście”. Z kolei przykładem transferu wiedzy do praktyki jest działalność ekspercka Kandydata, w tym udział w przygotowywaniu Kongresu Turystyki Polskiej w Świdnicy, organizowanego przez Ministerstwo Sportu i Turystyki. Dowodzi to temu, iż dr A. Pawlicz jest rozpoznawalny także poza murami uczelni.

Powyżej nakreślone aktywności dowodzą rozwojowi Kandydata, jego zaangażowaniu i umiejętności współdziałania w zespołach. Ten zakres dorobku oceniam zdecydowanie pozytywnie.

6. Konkluzja

W myśl przywoływanej we wstępie litery prawa, dr Adam Pawlicz, po uzyskaniu stopnia doktora, przedłożył osiągnięcie naukowe, które - w mojej ocenie - zawiera wkład w rozwój dziedziny nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia. Monografia wskazana jako osiągnięcie reprezentuje poprawny warsztatowo poziom i zawiera nowe elementy wiedzy. Ma także walory aplikacyjne.

Kandydat rozwinął swój dorobek naukowo-badawczy po uzyskaniu stopnia doktora. Pod względem ilościowym i jakościowym jest on na satysfakcjonującym poziomie. Prace Habilitanta są rozpoznawalne w krajowym obiegu naukowym i w nieco mniejszym zakresie - obecne w obiegu międzynarodowym. Kandydat jest konsekwentny w doborze problematyki badawczej - widać, że ekonomia turystyki jest jego pasją. Pozostała aktywność naukowa Habilitanta, Jego dorobek dydaktyczny, popularyzatorski oraz w zakresie współpracy międzynarodowej - w mojej opinii - spełniają warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia. Zatem popieram ten wniosek.

©--A * \ T N

Iga Rudawska